

[Boligministeren.]

ejere, altså andelsboligtagere, at vi gennemførte jo i forrige folketingssamling en ændring af saneringsloven, hvor vi begrænsede mulighederne for ejerlavssaneringer. Så ville det være lidt mærkeligt — og det tror jeg, hr. Kaj Hansen er enig med mig i — hvis vi her gav rettigheder til lejere, som var ejere, som vi ikke tidligere gav til private ejere. Der er i loven mulighed for saneringer som ejerlavssaneringer, ikke til totalsaneringer, men til forbedringer af ejendommene i relation til saneringsloven, og jeg vil da godt se lidt på det spørgsmål, som hr. Kaj Hansen her har stillet, under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligsikring.

(Lovforslag nr. 206. Fremsat 18/4 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Winnie Russell (S):

Der bliver ingen automatisk pristalsregulering af boligsikringen i denne omgang. Det har været et meget afgørende punkt for os i socialdemokratiet, men vi værdsætter, at boligministeren ikke har opgivet denne tanke, og forstår begrundelsen for, at der ikke i dette lovforslag har været mulighed for at arbejde med tanken.

Begrundelsen for dette er den forskellige udvikling af huslejer og indkomster. Udviklingen har jo vist, at huslejen i de ældre byggerier stiger mindre end indkomsten, mens omvendt huslejen i nybyggeriet år for år har beslåglagt en større og større andel af indkomsten. Dette gør os fuldt ud på det rene med, at automatisk pristalsregulering kunne medføre, at man kom til

at give nogle for meget og nogle for lidt i boligsikring.

Regeringen har ikke siddet så længe, og loven skal igennem inden denne sommerferie, for ellers vil mange komme ud for særdeles ubehagelige overraskelser pr. 1. oktober på grund af bortfald af de 10 pct. Derfor haster loven, og på baggrund af dette har det tidsmæssigt ikke været muligt at udarbejde et retfærdigt forslag til en automatisk dyrtidsregulering af boligsikringen. Men vi håber meget på, at dette vil blive en realitet i løbet af 1976. Vi er tilfredse med den åbenhed, ministeren lægger for dagen angående drøftelse af dette spørgsmål under det kommende udvalgsarbejde.

Vi er også tilfreds med de hovedsynspunkter, lovforslaget er udtryk for, både når det gælder at nedsætte det grænsebeløb, der er et led i boligsikringsberegningen, og når det drejer sig om at forhøje fradraget i husstandsindkomsten pr. barn til 3.000 kr., herunder fradrag også for det første barn, samt at forhøje indkomstgrænsen for fuld boligsikring til 70.000 kr.

En uændret lovgivning ville have givet mange uretfærdigheder, fordi indkomstudviklingen rammer de forskellige boligtyper forskelligt. Det gælder om at fastholde det samme forhold mellem beboernes egen leje og indkomst under et nyt indkomstniveau, og dette tror jeg er sket, selv om jeg godt er klar over, at man har måttet arbejde med et skøn over indkomstudviklingen, som måske ikke helt kan holde, men det kan der også arbejdes videre med i udvalget, hvad ministeren da også lægger op til.

Der er for mig at se ingen tvivl om, at loven kommer til at virke rigtigt over for de to grupper, der har særligt behov for hjælp, det gælder familier med flere børn, og nedsættelsen af grænsebeløbet vil komme pensionisterne til gode. Alt for mange pensionister med ekstrairntægter bliver ramt negativt ved den nugældende lov. For de pensionister, der har indtægter ved siden af pensionen, foreslås en blidere aftrapning af boligsikringen. Der opnås således på afgørende punkter væsentlige forbedringer.

Ministeren har haft som målsætning, at der i det væsentlige ikke skulle ske udvidelser af beløbsrammerne for statens og